

הניזקין פרק חמישי גיטין

ממפ.

עין משפט
נר מצוה

זאב טוש"ע ח"מ סי'
 תיט סעיף א':
 ג. מיי' פ"ח מהל' מקי'
 ממון הלכה א' סמג עשין
 סו':

מוסף רש"י

[illegible]

בגוץ שהיתה עידיה דניוך בויבורית דמויך. ואיפכא לא מנא למימרא ^א דכ"ע מודו דאינו נותן אללא מעדיה שיש לו ואינו חייב לקנותו ^ב כדאמרין בפ"ק דבבא קמא (טז א:) אין לו אללא ויצורים כולן גוצין מן היצורים ומיהו אי צשל עולם הן שמין ^ג לר"ע הוה מנא

בגן שהיתה עדיית
רבי ישמעאל סבר
בר כדמזיק שיימינן
אמרה שדה למטה
מה שדה האמורה
למטה דניזק
ישלם דהאיך דקא
הני גז"ש ואהני קרא
הני קרא דאי אית ליה
בורית ידיה לא שויה
יה ממיטב⁶ רע"א לא
תניזקין מן העידית
וקדש אליבא דגנחיה
יש² שור רעהו אמר
קדש אלא לאומר הרי
דאתי גזבר ושקיל
בעל חוב ובעל חוב
ר"ע בעל חוב שקיל
מפרך מה לבעל חוב
תאמר בהקדש שכן
ס דגנחיה תורה דין
ר לה כר"ש בן מנסיא
אומר שור של הקדש
שור ושל להדיט שגגה
ובין מועד משלם נזק
עידית דניזק בזיבורית
כדניזק שיימינן והכא
סביא ורבנן קמיפלגי
מנסיא ור' ישמעאל
לא בא הכתוב ועוד
הא אמר רב אשי
תניא

באומר הרי עלי מנה' כו' משמע ללא משכח מוקין להקדש לא נא
ורגל ולא באלה המזיקים^א ובפ"ק דבבא קמא (דף ט:) גמי תנן נכסים שאין
בהם מעילה ואכלוהו ד' אבות קאי ואפילו אנוקי אדם למיד' מצבה
זה אדם והא דמשמע בפרק השואל (ב"מ דף טז:) דאלם המזיק את
ההקדש חייב לשלם קרן^ב היינו מדרגין^א ווא"ט הוא הקדש (לי"ף) מתרומה
דכתיב בה (ויקרא כב) כי יאכל פרט המזיקים^א והאם בתרומה חייב לשלם
קרן דמזיק ממוקן כהו' הוא^א ו"ל אלע"ז דבתרומה חייב לשלם מ"מ
לא מהאי קרא^ט מפיק אלא מקרא אחרינא דהוי בגזל חבירו ומזיקו^ט
והשתא כולוהו מוקין דפטורי בו בהקדש ילפינן מאדם^א דיותר ראי'
לתייב אדם ו' המזיק בידים ממוקין ע"י כריית צור או שולח צעירו
ווא"ט א"כ רעהו דכתב רחמנא למה לו ו"ל דאי לאו דאשכחן בחד
דוכתא דפטר רחמנא להדיטו בתרומה לגמרי לא הוה דרשינן כי
ד"ה ב"ש^א בן מנסיא. ואם תאמר בפ"ק דבבא קמא (דף ה.)
מיאיש לו ליתמי שור דלזיק הדיטו ושור דלזיק הקדש דליתמי
מה להדיטו שכן יפה כחו בנזקי אדם וצור תאמר בהקדש דשורע
היה לו שהמט שלוי' ו"ל דאיכא למיעבד ק"ו הכי מה קרן הדיט
מיר לא כ"ש: **ועוד** מאי ק"ו דהקדש. פי' בקונטרס וי' הואיל ומן
האס כן מאי ק"ו להקדש גריעותא הוא וקשה דמימ' איצטרך ק"ו
להקדש דלענין לחיובי מו"ק בהקדש לא קאמר דהא מרעהו נפקא
הדורי לרבי ישמעאל ק"ו כיון שר' שמעאל עצמו היה מודה בפק' אי
ק"ו להקדש דשמעאל בעיניה דניחא ליה בדמימין מי' ידעינן עדיה
ועל כרחיך דמזיק שיימינן ללא שייך כלל למימ' דנזיק:

ורצי

הכא במאי עסקין כגון שהיה ערדים דניוק כויבורים דמויק. ולרבי
ישמעאל נמי אין שמין אכילת ערוגה אלא לפי מה שהיה אם שמיה
שמיה אם כחושה כחושה ולאחר שנישומה צדיק דין ואמר אין לי
מעוה לפורעו טיול קרקע בדמי מעוה נזק וצא להגבותו מויבורים
שלו והיא טובה כעדיה של נזק והלא
אומר מעדיה שלך הצביי לפי דמי
נזק: שכן אמרה תורה מיטב שדעו
וגו': רבי ישמעאל סבר דנינוק
שיימינן. ומיטב שאלמה תורה שאם
צא להגבותו קרקע גרוע מעדיהם של
הם וצא לי להגבותו מויבורים

למעלה דניקן אף שד"ר
ור"ע סבר מיטב שד"ר
משלם ור' ישמעאל;
אהני גז"ש לכדאמון א
למזיק עידית חובורית
בעידית דניקן דמשלם
בא הכתוב אלא לגב
וק"ו להקדש מאי ק"ו
תורא דידן לתורא דה
רחמנא וזלא שור של
עלי מנה לבדק הב
מעידית לא יהא אלא
דינו בבינונית וכ"ת קס
בעידית בניקין איכא
שכן יפה כחו בניקין
הורע כחו בניקין לע
לתורא דהקדש ור"ע כ
סרתנא ר"ש בן מנסיא
שנגה לשור של הדיוט
לשור של הקדש בין ת
שלם אי הכי ממאי ד
דמזיק פליגי דלמא דב
בפלוגתא דר"ש בן
דר"ע סבר לה כר"מ
סבר לה כרבנן א"כ מ
מאי ק"ו להקדש וע

הדייט דינא האט דלישקול צעדייט: **שין יפה הכבוד כמו צניזין.**
 שצברו חייב צנזוק: **משלם נוק שלם.** ודריש רעוה הכי רעוה האט דמשלם
 חצי נוק אזל להקדש נוק שלם וגבוי היזק הקדש דריש הכי רעוה האט
 דמוציא אזל להקדש שהיקה פטור: **אי הכי.** דר"ע כר"ס חזקתא ליה
 ממא וסוחרין דלוקמת פולגא דרישא צדוקא דניזק דלמא לגבות
 מן העריות דקאמר ר"ע נמי מעריות צדוקא קאמר דהיא ויזבירא דמניק
 כר' ישמעאל ואמינא לא פליג עליה אלא בק"ו להקדש דר' ישמעאל לא
 סבירא ליה דר"ס בן מנסיא: **אם כן.** דלא פליג עליה דרישא מאי
 לא צא הכבוד דקאמר דמשמע לא צא לכך אלא לכך: **ועוד.** אי ר"ע
 קולא קאמר לגבי מזיק כר' ישמעאל: **מאי קל וחומר להקדש.** דקאמר
 הואיל וקולא היא היכי מצי למימר וק"ו דמקילינן גמי דמי: **הקדש:**
 מניא

יאלל פרט למזיק אלא לפטור מחומש לחודיה: **ורבי עקיבא** אכלי דפרסינן וליחתי תרי גוויי שור ומשני הא תצריה ר"ע לגווייה אכלי חלוקין אליציה וי"ל דבהקדש לא קמיירי ואי"ת אכלי חייבא למיפיקי כמו באלם המזיק דמי יאלל פרט למזיק וצור דחמיש (שמות חא) והתנא דקיל דתם אינו משלם אלא ח"נ גובה במועד מן העידיה קרן הקדש ד העידיה דקאמר ר"ע ארנא קאי ולאקולי אלא דיהבי ליה מזיק מוציאו דמשלם ממעט דניח וליחתי גוויי דניח ונראה דה"פ מאי קל וסור דדריש ר"ש בן מנסיא אלא לעזרת מיטע קאמר ולא הוה ליה לר"ע לפרש לאו משום דפטור ליה לגמרי וה"ר שלמה מירדוש מייך דה"פ מאי דהקדש שמה יא להקדש עידיה בסוף העולם טובה שאין כמ

ומאי שנא משאר ממונו. מו"ק הל"ט. 10. דמיכ' כ"י יאכל. מו"ק הל"ט. 10. אבל קרא דמי' רומה שפטור לממרי, דאי הוה מחיב בקרן מיחיב נמי בחומש, וקרן דמיחיב משום דלא גרע ליכ' שפיר הקדש מהקדש לפטור מותיק הקדש לממרי. מו"ק הל"ט. 11. במה הצי. מיהו קשה להחזיקו ובור שחלתה עשייתו לנוק, נמי בבור נמי איכא קרא דבור פטר בו פסולי המקדשין הקדש, אבל משום קשה, וי"ל במדאם לחודיה עיניהו כדלעיל. מו"ק הל"ט.

מסורת הש"ס

(א) צ"ק נוסף: דדיה דלא
מזי אמר ליה חא את גבי
מזבורות אלא גבי ממשבו
(ב) צ"ק א"י (ג) מממשבו
רש"י (ד) צ"ק א"י
(ה) צ"ק א"י (ו) צ"ק א"י
(ז) צ"ק א"י (ח) צ"ק א"י
(ט) תוספתא דצ"ק פ"ד
ה"ג א"י (י) צ"ק א"י
(יא) ממילא יט"ו א"י צ"ק
נט: (יב) צ"ק א"י דמוק
(יג) צ"ק א"י (יד) צ"ק א"י
לפון רש"י צ"ק א"י

ורה אור השלב

1. כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֵה אֶת
כֶּרֶם וְשָׂלַח אֶת בְּעִירוֹ
וּבְעַר בְּשָׂדֵה אֲחֵר מִיֵּטֵב
שָׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב כֶּרֶמוֹ
יִשְׁלֹם:
2. וְכִי יִגַּף שׂוֹר אִישׁ אֶת
שׂוֹר רֵעֵהוּ וּמָת וּמָכְרוּ
אֶת הַשׂוֹר הַחַי וְחָצְוָה אֶת
כֶּסֶפוֹ וְגַם אֶת הַמָּת
שְׁמוֹת כֹּא לֵה
יִחָצוּן:

גליון הש"ס

גמ' שור רעהו אמר
רחמנא. ע' תשובת רשד"ס
חלק י"ד סימן רמט:

מוסף תוספות

א. כֹּהֵן שְׂחִיתָה עֲדִית
דְּמוּק כְּבוֹדֶיךָ דְּמוּק
וְלִמְסָה יִצְרֵיךָ בְּדִמּוּק
שִׁימִי, וְרִי יִשְׁמַעֲלֵךְ לִימָה
בְּרִיזוֹק שִׁימּוֹנִי וְנִזְרֹק
הַמּוֹק לִשְׁלֵם לִי לְרִיזֹק
עֲדִית כְּמוֹ הָעֲדִית שִׁישׁ לֹ
נִזְרֹק. שִׁשִּׁיךָ. ב. לֹ
עֲדִית מַעֲמָלָה. מוֹס'
הַלֵּלִי. ג. לֹרִי יִשְׁמַעֲלֵךְ
יְהוֹה לִי עֲדִית וְלֹרִי־
יְהוֹה לִי וְיִזְבֹּרֵתִי. מוֹס'
הַלֵּלִי. ד. לֹדִית לִי
לְמוֹק עֲדִית לִיזֹק.
מוֹס' הַלֵּלִי. ה. לֹ
דִינָחֵל לִי לֹאֻקִּימִי
פְּלוֹתִיחִי
בְּרִיבִיחִי דְּמִיחִי בְּסִמּוֹן
לֹדִי יִשְׁמַעֲלֵךְ מַשֵּׁם
מַסִּבִּיב וְלֹרִי עֲדִית
מוֹס'
הַלֵּלִי. ו. נִמָּה לִקְרֹן.
לִפְנֵיךָ לִי מוֹס' ז. בִּקִּי
שִׁישׁ שֹׁר. ח. וְנִזְרֹק
שִׁשׁוֹן לִיזֹק בְּעִידִיתִי,
לְהִקְרֵשׁ אֲמֹר רִי אֲבִיב בִּר
פִּי. נִמָּה קִשְׁקֶשׁ. ט. רִי
אֲבִיב כְּהִשְׁרֵן עֲדִי הִינִי
נִזְקִי מִמּוֹן, וְקִרִי לֹהוּ כְּהִשְׁרֵן
עֲדִית מַסּוֹם עֲדִי הִשְׁרֵן
אֲתִיךְ, דֹּחַ אֲתִי שִׁשִּׁי
חֻתֻּחֹתִי מִסִּי בְּהִי, וְכֹדֵאמִי
הָתָם (כִּבִּי מַה); וְכִינִי
לֹחַ שְׁמוֹן יְהוֹה אֲתִי כֹאֲלִי
הַכְּשִׁיחִן וְהָתָם, וְשִׁשִּׁיךָ
קִרִי לֹהוּ הִכִּי הִתָּה וְנִזְרֹק
הַכְּשִׁיחִן אֲתִי נִזְקִי. מוֹס'
קִשְׁקֶשׁ. י. לְבִדּוֹק הִבִּיתִּי
מוֹס' בִּקִּי. יא. דִּישׁ שֹׁר.
אֵלָּא אֲבִיבִי הִי
עֲלִי מַנְה. מוֹס' בִּקִּי. יב. דִּישׁ
שֹׁר. יג. כִּבִּי בְּהִי מִסִּי
דְּגוֹל חִבְצָא דְּתִמְרִי
מְחִבְרִיבִי לֹחַ מַעֲסִיב כִּי
יִכָּל פֶּטֶם מִלֵּלִי אֲתִי
חֻמְשֵׁי, דְּמַשְׁמַע אֲתִי קֶרֶן
חִיב. מוֹס' הַלֵּלִי.
אבל מדרגותיו

פטור לגמרי. מוס' הרא"ש. י"ד
יאכל' בא לפטור מוזיק את ה
ממוזיק חולין של חברו, הלכ
היאך אתי שן מינייהו שיש ה
וכ"ס